

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An, & quales donationes filio à patre in portionem hæreditatis
conferendæ sint, ac computandæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

mitur de suis dedisse, ne bona administrata litibus subijciantur. Et ita constitutum esse de jure Bavarico testatur citt. Haun. & de Jure Lusitano, & Castellano Molina.

399 Ad 3. Q. Notandum est donationem aliam esse merè gratuitam; aliam antidoralem, seu remuneratoriam. *Gratuita* est, quæ fit ex mera liberalitate donantis, & quidem non aliam ob causam, quam ut munificentiam suam exercent. *Remuneratoria* est, quæ fit ex debito non quidem justitiæ, sed gratitudinis, & ob merita Donatarij, quæ proin non est strictè, ac propriè dicta donatio, quia propriè dicta donatio pro causa solam habet liberalitatem, ut patet ex l. *Aquilius* 27. ff. h. t. & l. *donationes* 1. non item remuneratoria; de qua proin non sunt intelligendæ prohibitiones, quibus certæ personæ prohibentur donare, ut contra non paucos cum Gonzal. in c. 3. h. t. n. 9. prohibilius docet Sanch. l. 6. de matrim. D. 6. cum communi DD. quia in odiosis termini & verba in sensu stricto, & proprio accipienda sunt; donatio autem remuneratoria non est propriè dicta donatio, ut colligitur ex modò dictis.

Porrò ut donatio aliqua remuneratoria censeatur, debet fieri ob merita vel Donatarij, vel illius, cujus intuitu donatur alteri, ut si dones filio intuitu Patris, aut

si Pater donet filio intuitu matris, aut alterius benè meriti, debentque merita præcessisse, & donator exprimere debet, se ob merita donare, quia etiam benè meritis potest donari liberaliter. Quòd si tamen merita præcesserint, & contrarium non exprimat in foro externo præsumitur esse donatio non gratuita, sed remuneratoria, ut notat Menoch. l. 2. de arbitr. c. 88. n. 53. cum Card. de Lug. & aliis. His notatis.

R. 1. Donationes simplices filio à Patre factæ, quæ per Jura non improbantur, sed statim ab initio valent, non sunt conferendæ, vel computandæ in legitimam, prout satis conveniunt DD. & colligitur ex l. 35. §. 2. per argumentum à contrario, ut notat Haun. & ratio est, quia pater videtur hac intentione donasse, ut Donatarius rem illam præcipuam haberet, non obstante, quòd per talem donationem aliqua inæqualitas inter filios induceretur, alioquin non esset liberalitas, si in naturale debitum legitimæ computandum esset, ut benè advertit Manzius n. 11. Aliæ tamen donationes, quæ per Jura improbantur, & ab initio non valent, sed primùm morte donantis confirmantur, & habent vim legati, imputandæ sunt in legitimam, ut tenet communis DD. eò, quòd legata in legitimæ supplementum imputentur.

R. 2.

401

R. 2. Donationes antidorales, seu remuneratoriæ, filio à patre factæ ob merita indebita sibi, vel alteri personæ præstita, non sunt conferenda. Ita communiter DD. quia tales donationes non cadunt sub prohibitiones, quibus certæ personæ donare prohibentur, ut supra dictum est, sed valent statim ab initio, & computantur inter lucra aduentitia, censenturque acquiri ex propriis bonis, hoc est, ex propriis actionibus, sicut eas consequeretur etiam alius extraneus. Limitant tamen DD. Doctrinam hanc, ut scilicet procedat duntaxat pro casu, quo donatio non excedit notabiliter merita, aliàs ratione excessûs esset conferenda. Insuper volunt, non sufficere, quòd pater asserat merita, sed insuper debere de illis constare; aliàs pro foro externo donationem pro remuneratoria non haberi utpote aliis filiis præjudiciosam, etsi donans expresserit, se donare ob merita, ut notat citt. *M-noch. c. 134.* Qualia autem merita esse debeant, melius relinquitur arbitrio iudicis, qui ut iudicium de hoc ferre possit, in considerationem adducet conditionem donantis, donatarij, & causam, ob quam fit donatio. Notat tamen

hîc Molina *D. 244.* cum *Lug. l. c. n. 222.* si singuli filii obsequia indebita, & extraordinaria patri præstitissent, & pater donationem remuneratoriam uni præ cæteris fecisset cum præiudicio, & diminutione legitimæ aliis filiis debitæ, tunc talem donationem in communem massam esse conferendam; eò quòd tunc pater omnibus filiis suam legitimam debeat cum donatione quadam remuneratoria, & tamen eam uni soli cum præiudicio cæterorum fecerit, atque adeò injustè, sicut injusta esset solutio in casu, quo aliquis non potest omnibus creditoribus satisfacere, & tamen uni soli solvit cum cæterorum præiudicio; Si tamen facta donatione remuneratoria uni filiorum, in aliis bonis, salva legitima, tantum adhuc superesset patri, ut æqualem donationem remuneratoriam aliis etiam filiis benè meritis absolutè facere posset, & tamen id non faciat, non teneretur filius ita accepta conferre utpote accepta per donationem sine cæterorum liberorum præiudicio factam, ut notat *lugo*, cum salva legitima, ex bonis adhuc remanentibus æquales donationes aliis quoque filiis facere posset.

